

DOMOVINA

Upravništvo in uredništvo »DOMOVINE« Ljubljana, Knaflijeva ul. št. 5. II nadstrop., telefoni od 3122 do 3126
Račun poštne hranilnice, podruž. v Ljubljani št. 10711.

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9, polletno 18, celoletno 36 din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno 12, polletno 24, celoletno 48 din. — Amerika letno 1 dolar.

Vidov dan nas opominja k požrtvovalnosti in slogi

Letos je praznovala Jugoslavija Vidov dan (28. junija) v prav izjemnih okoliščinah. Dve močni velesili, naši neposredni sosedi, sta v vojni z zapadnimi demokratičnimi državami. Čeprav se strahotna borba razvija na naši celini, je njen končni smoter vendarle prekomorska kolonijska posest, ki je izvor blagostanja in moči zapadno-evropskih demokratičnih držav.

Naša država ni prizadeta v tej veliki borbi. Mi nismo nikoli v zgodovini nobenemu ljudstvu napravili kakršnekoli krivice. Od nekdaj smo vodili samo borbo za ohranitev svoje narodne posesti, za osvoboditev izpod tuje nadvlade in za najpreprostejše pravice našega narodnega obstoja. V dolgih stoletjih, odkar obdelujemo in branimo svojo dedovino, smo doživeli mnogo porazov zaradi tuje premoči, dokazali smo pa tudi, da se znamo ubraniti neprijatelja. Usoda nas je zanesla v te izpostavljene kraje, ki jih je dolga vrsta pokolenj prepojila s svojo krvjo in s svojim potom in nam naložila dolžnost, da z neomajno zvestobo domovini odbijamo neprestane naskoke tujega pohlepa po naši zemlji. Naš zemljepisni položaj terja od nas, da smo zmerom na braniku.

Od Jugoslovenov smo prišli Slovenci najdalje na zapad, podlegli često njegovemu pogubnemu vplivu, pri tem pa v nas nikoli ni ugasnila zavest, kam spadamo. Ta zavest je bila v časih narodnih nesreč najbolj živa, plapolala je najmočneje v dobah najhujšega zatiranja in nam dajala moči, da smo se obdržali. Spoznanje, da nismo sami, nam je v črnih dneh ne samo nudilo uteho, temveč nam tudi vlivalo poguma za odločen odpor. Ta zavest in to spoznanje sta bila tudi osnova, na kateri smo si s svojimi najbližjimi brati ustanovili svobodno državo.

Državni praznik Vidov dan je praznik mrtvih srbskih junakov, ki so na Vidov dan 1. 1389. padli na Kosovem polju v borbi s Turki. Takratni poraz je uničil srbsko državo, a ne srbskega naroda. Žalostni Vidov dan je živel v srbskih srcih in jih dvigal, dokler ni Srbija spet vstala in postala oporišče za osvoboditev vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev. Po hudih bojih v balkanski in svetovni vojni smo si naposled priborili svojo Jugoslavijo, ki je zdaj ne damo nikomur.

Evropa je že blizu leto dni pozorišče krvavih bojev, ki jim skoro ni viden konec. Naši kraljevini neposredno ne grozi nič hudega, vendar pa se moramo zavedati, da svet pogosto uvaža našo dokazano miroljubnost samo zato, ker smo krepko odločeni in pripravljeni braniti jo z vsemi svojimi silami. Tega se mora zavedati vsakdo, ki ga pokliče državna potreba pod orožje. Naša vojska jamči mir.

Veličina državnega in narodnega praznika Vidovega dne je predvsem v okoliščini, da se spominjamo poraza, največjega poraza, ki ga je slovanski jug pretrpel v svoji zgodovini. Drugi narodi vežejo svoje praznike na kake znamenite dogodke, zlasti zmage, njih prazniki so brez žalne primesi, kakor je njih življenje bilo jasnejše od našega. Močan in samozavesten mora biti narod, ki je

lahko storil to, da si je postavil dan narodne nesreče za svoj žalni praznik in ga praznuje tudi zdaj v svobodi. Moder mora biti narod, ki sam sebe na spominski dan svoje velike nesreče zmerom spet opozarja, kako majhen je korak od svobode do pogube.

Vse za okrepitev naše oborožene sile

Glavno sokolsko glasilo »Sokolski glasnik« objavlja uvodnik, v katerem terja, da posvetimo vse svoje zasebno in javno premoženje okrepitvi oborožene narodne sile in pripravam za obrambo naše države. Med drugim izvaja:

»Razmere so danes take, da je vsako popuščanje v tem pogledu zločin. Danes se igrajo velike igre narodov in držav v znamenju gesla: vse ali nič. Kdor se bo obranil danes, ta bo ohranil vse in se mu bodo obilno obrestovale vse žrtve, ki jih zdaj doprinaša na oltar domovine. Kdor pa bo podlegel, ta bo izgubil vse, kar je prihranil in sebično prikrikl za svoje osebne namene.

»Nihče med nami naj ne misli, da je škoda silnih stroškov, ki jih imamo s pripravami za obrambo naše svobode in neodvisnosti. So med nami modrijani, ki pravijo, da je škoda vsega, kar žrtvujemo v ta namen, in da bo naše orožje morda že čez leto dni staro železo. Pri tem pa pozabljajo, da nas bosta morda prav to bodoče »staro železo« in vsa zdaj porabljena sila obvarovala pred najhujšim.

Če pa bi prišlo do najhujše preizkušnje, lahko doživimo to, kar so doživeli mnogo

Današnji položaj terja od nas sile, samozavesti, modrosti in požrtvovalne pripravljenosti, da bomo v vsakem položaju vredni svojih prednikov, ki so nam priborili svobodo. Neutrlnost in miroljubnost sta besedi brez vsebine, ako za takim zagotavljanjem ni odločnosti. Naš vojak uživa v svetu upravičeno sloves junaškega bojevnika, naš narod je zdrav in krepak, kar je jamstvo naše varnosti. Nočemo tujega, le svojega ne damo. Vidov dan nas uči, da bodimo vsi brez vsake bojazljivosti požrtvovalni in složni.

večji in močnejši narodi od nas. Varčevali in stiskali so pri izdatkih za svoje orožje in gomilili zlato zalogo. Ko pa je prišla ura preizkušnje, se je izkazalo, da so bile njihove zaloge orožja premajhne. Zato so morali sredi borbe prositi za milost. Z zlatom in prihranki ni mogoče čez noč napraviti nove topove, letala in tanke. Geslo današnjih dni mora biti za vse nas samo eno: ne en dinar in ne ena mišica ne smeta biti neizkoriščena pri pripravah za obrambo naše neodvisnosti in svobode. Veljati pa mora tudi geslo: kdor ima več, mora dati več, ker bi v primeru nesreče tudi več izgubil kakor tisti, ki ima samo golo življenje. V času, ko so pripravljene naši kmetje in delavci s številnimi družinami žrtvovati vsak trenutek svoja življenja za državo, morajo biti pripravljene tudi vsi premožnejši sloji, da žrtvujejo svoje premoženje obrambi države. Žrtvovati v pravem trenutku vse, lahko pomeni v pravem trenutku vse rešiti. Kdor tega ne more razumeti, tega je treba brez prizanašanja prisiliti z vsemi sredstvi k spoznanju, da so danes na tehtnici vse druge vrednosti kakor pa premoženja poedincev.

Dr. Maček o potrebi boljšega gospodarskega reda

Nemški obveščevalni urad javlja iz Beograda: Podpredsednik vlade in voditelj Hrvatov dr. Maček je izjavil zastopniku Nemškega obveščevalnega urada, da se prebivalstvo Jugoslavije veseli, ker so prenehale sovražnosti med Nemčijo, Italijo in Francijo. Obstoji upanje, je rekel dr. Maček, da bo to premirje pomenilo začetek nove dobe trajnega miru v Evropi, dobe, ki se že sedaj občuti v splošnem popuščanju duhovne napetosti in v olajšavah v državnih proračunih, ki služijo zdaj po večini negospodarskim namenom oboroževanja. Zdaj bodo proračuni vseh držav lahko služili za dvig blagostanja vsega prebivalstva.

Kar si tiče notranje politike Jugoslavije, je dr. Maček poudaril, da se Jugoslavija dograjuje na osnovi enakopravnosti. Nastaja nov državni način, ki ustreza federaciji. V gospodarskem pogledu stremi Jugoslavija za boljšim notranjim redom. Kmet mora vedeti, ali more za metrski štot pšenice ali dru-

gega žita dobiti določeno količino blaga neodvisno od cen na svetovnem trgu in neodvisno od spekulacije. Jugoslavija je začela to politiko z znano uredbo o najvišjih dovoljenih cenah žita, ki je še preostalo od zadnje žetve. Takoj v začetku nove žetve bo objavljena nova podobna uredba, s katero bodo določene cene pšenici in turščici za vse prihodno leto. To določanje cen se uravnava po količini in kakovosti žetve. Vrhovni svet za zaščito gospodarstva, ki ga sestavljata predsednik in podpredsednik vlade, bo deloval v bodoče kot vrhovni urejevalec načrtnega gospodarstva, ki se bo čedalje bolj uveljavljalo. Da bo mogoče tako načrtno gospodarstvo izvajati, je potrebna med drugim stalnost cen.

Dalje je rekel dr. Maček: Kakor denar ni več merilo vrednosti, tako je treba narediti konec tudi zajedalskemu delovanju posredovalcev v trgovini, ki so jim v vsakem pogledu sebične zasebne koristi več kakor skupne

koristi. Na ta način se vidi, da kmečka demokracija, za katero stremimo, nima ničesar skupnega z bogatinsko demokracijo zapadne Evrope. Narcdi južnovzhodne Evrope

morajo poskusiti tudi na političnem in gospodarskem področju najti obliko meddržavnega sodelovanja, ki bo ustrezalo njihovim razmeram.

V Jugoslovenih je ukoreninjeno spoštovanje do Rusije

Ob imenovanju dr. Milana Gavrilovića za našega poslanika v Moskvi opozarjajo razni listi na njegov govor, ki ga je svojčas imel pri pogrebu pokojnega predsednika zemljoradniške stranke Jovana Jovanovića. Dr. Gavrilović je tedaj očrtal zunanje politične poglede rajnega, zlasti njegovo ljubezen nasproti ruskemu narodu. Dejal je:

»Naš narod l. 1914. ni vprašal, kakšna je vladavina v Rusiji, ni vprašal, ali so tam na vladi ti ali oni, temveč je vprašal samo, ali bo velika Rusija hotela pomagati mali, oddaljeni svoji sestri Srbiji. Ko je bila izrečena

odločna beseda cara Nikolaja, je vsako srce v Srbiji zadrtelo v veri, da bo zmagala pravica, zadrtelo pa je tudi od hvaležnosti nasproti ruskemu narodu. Naši veliki tedanji možje, kralj Peter, Nikola Pašić, Ljuba Davidović in drugi, tudi niso vprašali, kdo vlada v Rusiji. Prav tako danes vprašujem jaz: »Kje je ta državnik Jugoslavije, ki bi smel odbiti pomoč Rusije, ako bi bila potrebna, samo zaradi tega, ker je tam vladavina, ki njemu ni všeč. V zdravem nagonu našega naroda sta globoko ukoreninjena spoštovanje nasproti Rusiji in vera v ruski narod.«

Okoli gospodarske preosnove

Nedavne napovedi zastopnikov vlade, da se pripravljajo načrti, po katerih se bo preusmerilo naše gospodarstvo, so predmet razprav med raznimi gospodarstveniki. Nekateri industrijci pravijo, da nimajo ničesar proti vladnim načrtom, ker spoznavajo, da so se razmere v svetu toliko spremenile, da je nujno treba uvesti nov red, kajti naša država ne more ostati osamljena kot otok med drugimi državami, ki so že in še bodo preusmerile svoje gospodarstvo. Pač pa terjajo industrijci, da bi se vlada posvetovala z njihovimi zastopniki in da bi tako posamezne nove uredbe izdajala le po sporazumu s prizadetimi sloji.

Razume se, da morajo sodelovati enako tudi vse druge gospodarske panoge. Sode-

lovanje vseh gospodarskih panog pri preusmerjanju našega gospodarstva je več kakor nujno potrebno.

Ne vemo sicer, kako se namerava ta preusmeritev izvesti, vendar se nam zdi, da misel sama po sebi ni pogrešna. Enega najlepših zgledov, kako se da gospodarstvo dvigniti, nam daje Rusija. Le kar priznajmo si, da bi se mogli od Rusije marsičesa naučiti.

V našem listu smo že nekajkrat predlagali, da bi se moralo temeljito preosnovati zlasti vse naše kmetijsko gospodarstvo. To bi se lahko zgodilo v petletki ali pa desetletki. Moralo pa bi veljati za vso državo ne glede na upravno razdelitev. Z nesebičnim in preudarnim delom bi lahko napravili iz naše države pravi kmetijski raj.

Vsi, ki so potrebni pri jesenskem delu, so oproščeni orožnih vaj

Ministrstvo za vojsko in mornarico je izdalo odlok, ki določa tole:

1. Lastniki parnih in motornih mlatilnic, ki sami delajo z njimi, se oprostite in ne vpkličejo na orožne vaje od 1. julija do 15. septembra letos. Kolikor lastniki sami ne bi bili upravljači parnih in motornih mlatilnic, bodo oproščeni vojaških vaj tudi tisti, ki so po navadi pri tem delu poletni zaposleni.

2. Oni, ki so potrebni pri oranju z lokomobilami in traktorji, se oprostite vpklicca na orožne vaje od 1. septembra do 1. novembra letos.

3. Te oprostitev veljajo razen za primer aktiviranja edinic, katerim pripadajo gori omenjene osebe, ne veljajo pa za primer mobilizacije.

4. Odloke o oprostitvi od orožnih vaj ome-

njenih oseb bodo izdajali poveljniki vojnih okrožij na podlagi gornjih določb te uredbe.

Zanimanci morajo pravilno sestavljene prošnje (kolka za 10 in 20 din) poslati neposredno na vojno okrožje, ki bo odločilo, ali naj se dotični oprostijo vojaških vaj ali ne.

V prošnji je med drugim treba navesti tudi očetovo ime, rojstne podatke (čas, kraj, občina, okraj) kakor tudi podatke o edinicah, v kateri so bili dotični poklicani na orožne vaje. Navesti morajo v njej dalje, ali so lastniki ali upravljači parnih in motornih mlatilnic oziroma strojev ali traktorjev, ki se uporabljajo pri oranju. Prošnji je treba priložiti tudi pravilno potrjeno pristojne občine o tem, da so dotičniki res lastniki omenjenih priprav, oziroma da so pri takšnem delu navadno zaposleni.

Besarabija in Bukovina sta stari ruski deželi

Bukovina in Besarabija, ki sta prišli po svetovni vojni pod kraljevino Rumunijo, sta pogosto prehajali iz rok v roke. Zdaj jo je po mirnem potu spet dobila Rusija, ki je, kakor vemo iz zgodovine, krvavela v dolgi vrsti vojn, da je osvobodila te pokrajine izpod turškega jarma.

Zgodovina pravi, da je Rusija vzela Bukovino Turkom že leta 1769., pa jo je morala kmalu odstopiti Avstriji, ki jo je obdržala do l. 1918. Dežela je bila prvotno naseljena le s slovanskim prebivalstvom. Rumuni so se ob rekah Bistrici, Prutu, Čeremošu, Seretu in Sučavi, ki so glavne vode Bukovine, pojavili šele proti koncu srednjega veka. Avstrija je dobila deželo precej

opustošeno, zato je privabila vanjo naseljenec iz vseh krajev monarhije. Tako je Bukovina postala pestra zbirka narodov, vendar je slovanski živelj v njej še vedno najmočnejši. Rusinov je okoli 38 odstotkov, Rumunov 34 odstotkov, Nemcev 20 odstotkov, Poljakov 5 odstotkov. Vsega prebivalstva je okoli 800.000, površina pa meri okrog 10.000 kvadratnih kilometrov. Rusini prebivajo v glavnem na severu in zapadu dežele, medtem ko imajo Rumuni v posesti južni in vzhodni del. Ostale narodnosti, med katerimi je tudi precej židov, so raztresene po vsej deželi. V Črnovicah, glavnem mestu dežele, je bilo pod Avstrijo nemško vseučilišče, ki pa so ga pod novo vlado porumunili. V rusin-

skem dele dežele stoji razen Črnovic še mesta Storozinec, Radavec in Sučava.

Bukovina je dežela, za katero je Rusija v svetovni vojni prelila mnogo krvi. Carske čete so jo bile zasedle trikrat v teku vojne, pa so se morale zmerom spet umakniti. Senžermenski mir je l. 1919. prisodil Bukovino Rumuniji.

Bukovina (njeno ime prihaja od bukve) je kmetijska dežela. Njeni prebivalci se bavijo v glavnem s kmetijstvom in gozdarstvom. Zemlja rodi turščico in pšenico, krompir, tobak in konoplje. Razvita je tudi živinoreja. Les izvažajo po rekah. Ta dežela ima žveplo in mangan in sol.

Druga pridobitev Rumunije v svetovni vojni je bila Besarabija, pokrajina med Dnjestrom in Prutom, segajoča od Bukovine do Črnega morja. V teku zmešnjav ruske revolucije je besarabski narodni svet izrekel željo po priključitvi dežele k Rumuniji in je rumunska vojska vkorakala brez bojev vanjo. Zavezniški vrhovni svet v Parizu je takoj potrdil zasedbo Moskva pa ni priznala tega rumunskega postopka in naj so se v Bukarešti še toliko trudili, ruskega pristanka na priključitev Besarabije vsa ta leta niso mogli doseči.

Besarabija meri 44.400 kvadratnih kilometrov in ima nekaj manj ko dva in pol milijona prebivalcev. Od teh je Rumunov 40, Rusinov (Rkrajincev) 30, židov 12%. V Besarabiji živi tudi okoli 200.000 bolgarov in precej Nemcev. Ukrajinci bivajo na severu v okrožju Hotina in na jugu ob Črnem morju. Rumuni so zasedli srednji del Bolgari so naseljeni v skrajnem južnozpadnem koncu Besarabije. Židje so po mestih. Nemci pa v posameznih naselbinah, nastalih po Napoleonskih vojnah, zato nosijo značilna imena Leipzig, Pariz, Berezina in tako naprej. Kar se tiče Velikorusov, jih navaja rumunsko štetje 75.000. Po večini živijo po mestih in dajejo skupno z židovskim življem, ki tudi govori ruski, deželi še zmerom precej ruski značaj. Od ostalih narodnostnih drobcev so najštevilnejši Turki in Tataři, ki pa so se zadnja leta močno selili v Turčijo.

Pomembnejša mesta v Besarabiji so: stara zgodovinsko znamenita trdnjava proti Turkom Hotin ob gornjem Dnjestru, Bjelci, Orgejev, upravno središče Kišinjev, nasproti ruskemu Tiraspolju ob Dnjestru stoječe mesto Tigina, središče bolgarske manjšine Polgrad, Izmajlov ob dunavskem rokavu Kijiji in Akkerman (stari ruski Bjelgorod, ki so mu Rumuni preveli ime v Cetatea Alba). Zgodovina Besarabije je nepretrgana borba s Turki. Zlasti zadnji dve stoletji je bila dežela prizorišče ljutih bojov med Rusi in Turki. Rusi so zasedli Besarabijo l. 1812, toda v krimski vojni so spet izgubili njen južni del, ki je bil prisojen kneževini Moldaviji. Leta 1878. je Rusija vnovič zasedla Besarabijo ter je obdržala tudi njen južni del, za kar je Rumuniji kot nadomestilo morala odstopiti Turkom odvzeto Dobrudžo in dunavsko delo. Naslednjih 40 let je bila Besarabija ruska, zadnjih 20 let pa rumunska.

Besarabija je svojevrstna dežela, kjer nadeš vse značilnosti zemeljske površine: od gričev do stepe. Pred vojno je bilo tukaj 60 odstotkov površine zasejano in sicer je rodila zemlja pšenico, turščico, ječmen in rž. V južnem delu Besarabije pa prevladuje živinoreja. Imajo tudi vinograde, toda vino, ki ga daje ta trta, ni kaj prida.

× Junaška poljska četa, ki je padla do zadnjega moža. Švicarski listi pišejo: Ko so se tik pred premirjem francoske čete zatekle v Švico, so francoski vojaki pripovedovali, da so njih umik proti Švici ves dan in vso noč krili poljski legionarji. Poljaki so se junaško borili in se žrtvovali do zadnjega moža, da so se njih francoski tovariši lahko rešili z vsemi vojaškimi potrebščinami v Švico. Večina poljske vojske, ki se je borila v Franciji, je bila po Rerterjevi vesti še pred podpisanim premirjem varno prepeljana v Anglijo.

Politični pregled

V sredo preteklega tedna zvečer je

Rusija izročila Rumuniji ultimatum, v katerem je zahtevala od nje izročitev Besarabije in severne Bukovine in Rumunija je v zahteve privolila.

Ruske čete so kmalu nato začele korakati v ti dve deželi in jo zasedle. Zasedba se je izvršila skoro čisto mirno. Po vesti ruske agencije Tass je ljudstvo v obeh pokrajinah sprejelo sovjetskoruske čete z velikim navdušenjem. Rumunija je ob tej priliki sicer mobilizirala nekaj vojaštva, a le zaradi Madžarske, ki hoče tudi doseči popravek svojih mej nasproti Rumuniji. Zaradi te stiske se je Rumunija čisto naslonila na Nemčijo in Italijo, od katerih pričakuje pomoči. Zaradi napetosti med Rumunijo in Madžarsko, kar je povzročilo mejne spopade, se obe državi pogajata za obojestransko umaknitev čet z meje za en kilometer.

Ob koncu preteklega tedna

so Nemci zasedli angleška otoka v Rokavskem prelivu Jersey in Guernsey.

Angleži poročajo, da so z otokov že prej odpeljali vojaštvo, tako da so nemške čete brez boja prišle na oba otoka.

Odkar je izločeno francosko bojišče

se vrše le zračne borbe tako v Evropi kakor v Afriki.

Tudi žrtve na morju postajajo večje. Nemška letala napadajo angleške kraje, angleška pa prihajajo nad Nemčijo. Angleške vesti pravijo, da bo Anglija branila francosko kolonijo Sirijo in Libanon pred vsakim vpadom. V Afriki napadajo tudi italijanska letala in pride sem in tja do manjših obmejnih prask. Kakor poroča poveljstvo angleške mornarice v Egiptu, je Italija doslej izgubila že 13 podmornic.

Moskovski list »Trud« piše, da

ima sovjetska Rusija svojo lastno zunanjo politiko, osnovano na potrebi zavarovanja mej,

zlasti onih, kjer vladajo na drugi strani zmede. Razne priključitve ozemlja drugih držav imajo edino nalogo, da priključijo sovjetski Rusiji sonarodnjake ali pa da izpopolnijo nepopoln člen sovjetske obrambe. Nato piše list, da je

Balkanski polotok velikega pomena za vse države pa tudi za sovjetsko Rusijo.

Rusija v tem pravcu ne bo storila ničesar, kar bi lahko ogražalo mir. Tudi Nemčija in Italija nočeta nesoglasja na tem ozemlju. Balkan je po mnenju Berlina področje, ki mora ostati svobodno in v miru, ugotavlja »Trud«.

Italijanska agencija Stefani poroča: Na pristojnih rimskih mestih izjavljajo, da

je bila miroljubna rešitev spora med sovjetsko Rusijo in Rumunijo sprejeta z zadovoljstvom tako v Rimu kakor v Berlinu.

Kar se tiče vesti, ki so razširjene v tujini o tem, da nameravata Madžarska in Bolgarija izkoristiti priložnost in uresničiti svoje zahteve po popravku mej nasproti Rumuniji, izjavljajo, da gre pri tem za tujo propagando, ki si prizadeva, da bi se spor razširil. V zvezi s tem se v Rimu naglašča, da je bila Italija zmerom prijateljska do Madžarske, toda glede na zdajšnji mednarodni položaj je Italija obema prijateljskima državama, Madžarski in Bolgariji, nasvetovala, naj še potrpi in počakata, dokler ne pride čas.

V kanadskem državnem zboru je bil predložen znatno povečan novi proračun. Izdatki proračuna so trikrat večji kakor preteklo leto.

Povečanje lanskega proračuna gre izključno na račun izdatkov za oboroževanje.

Za kritje proračunskih izdatkov bodo povečani vsi davki v Kanadi. Vsi osebni izdatki državne uprave bodo zmanjšani.

Francoska vlada zapusti Bordeaux in se preseli drugam. Francosko časopisje piše, da

bo sedež francoske vlade v Clermont-Ferrandu v osredni Franciji.

Časopisje navaja tudi, da se razpravlja o vprašanju vrnitve francoske vlade v Pariz.

Glede na vesti, da sta v Angliji dva tabora, in sicer tabor ministrskega predsednika Churchilla in tabor bivšega ministrskega predsednika Chamberlaina, je imel te dni Chamberlain radijski govor. Rekel je med drugim: »Najprej hočem povedati, da delamo vsi v polnem soglasju. Kdor posluša in raznaša prazne vesti, da bi kdorkoli od nas pristal na mirovna pogajanja, dela samo sovražniku uslugo.

Angleži smo močen in enoten narod, ki se da rajši uničiti kakor pa priti pod tuje gospostvo.

Pod vodstvom ministrskega predsednika Churchilla smo vsi zbrani z odločnostjo in borbenim duhom velikega naroda. Če je treba braniti svobodo in prosvetljenost, bo pogumnim možem in ženam samo utrdilo odločnost dejstvo, da smo v tej borbi ostali sami in moramo zmagati. Ne podcenjujem niti trenutek velike vojaške moči, ki je premagala francosko vojsko in spravila Francijo v zdajšnji položaj. Vsi tudi vemo, da ima zdaj sovražnik svobodne roke, da napade nas. Ne dvomno so letalski napadi zadnjih dni samo prva igra večjih napadov. Nemčija hoče še zmerom storiti vse, da bi hitro končala vojno. Vemo, da se zdaj celo pripravlja na vdor v Anglijo. Toda od sovražnika nas delijo močnejše ovire proti tankom, kakor so bile katerekoli izmed onih, na katere je doslej naletel, namreč morje. Naša vojska še zmerom narašča in je močnejša, kakor je bila kdajkoli. Pa tudi naše vojno brodogovje mora biti najprej izločeno, preden lahko sovražnik izkrci v Angliji svojo vojsko.

Vrhovni poveljnik švicarske vojske je odredil delno demobilizacijo nekaterih starejših letnikov. V svojem razglasu pravi ob tej priliki, da

z zaključitvijo vojne v Franciji naloge švicarske vojske še niso končane, ker mora ostati še nadalje pripravljena,

da se upre vsakomur, ki bi hotel kršiti svobodo in neodvisnost švicarske zvezne republike.

V zvezi z rešitvijo spora med Rumunijo in Rusijo na ta način, da je Rusija dobila Besarabijo in Bukovino, izjavljajo v Berlinu, da

se nove zahteve po spremembah mej, vsaj dokler traja vojna proti Angliji, ne bodo razširile tudi na ostale južnovzhodne države.

Glede na vesti o mobilizaciji na Madžarskem izjavljajo v Berlinu da so bile le obmejne posadke na madžarski meji ojačene, kar pa je razumljiv varnostni ukrep. Kar se tiče morebitne namere, da bi se vprašanja južnovzhodne Evrope reševala z orožjem, je stališče Berlina jasno. Na tem prostoru se mora za vsako ceno preprečiti vojna in se vsi spori rešiti v medsebojnem sporazumu prizadetih držav. Berlin bo znal po tej vesti s svojim vplivom preprečiti vse, kar bi moglo dovesti do vojne v južnovzhodni Evropi.

Italijanski časopisi objavljajo izjavo, ki jo je dal predsednik jugoslovenske vlade Dragiša Cvetković beograjskim zastopnikom italijanskega tiska. V svoji izjavi je

predsednik jugoslovenske vlade poudaril predvsem željo, da bi se obstoječi prijateljski odnosi med Jugoslavijo in Italijo čim bolj okrepili.

Predsednik jugoslovenske vlade je posebno naglasil, da vidi v sodelovanju Jugoslavije

z njeno veliko sosedo Italijo enega izmed najmočnejših stebrov srečne bodočnosti narodov v tem delu Evrope. Glede položaja na Balkanskem polotoku po zasedbi Besarabije je jugoslovenski ministrski predsednik izrazil prepričanje, da se bo mir na Balkanskem polotoku ohranil. Glede jugoslovensko-madžarskih odnosov je naglasil, da so zelo dobri. Naposled je Dragiša Cvetković dejal, da so jugoslovenski odnosi z Bolgarijo tudi zelo iskreni.

Dne 30. junija opoldne so bila

izmenjana pisma, podpisana od sovjetskega poslanika Terentijeva in jugoslovenskega poslanika Šumenkovića o upostavitvi rednih državnih odnosov

z dne 24. junija med kraljevino Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo. Pismi z zadovoljstvom tako z ene kakor z druge strani izražata prepričanje, da bo ta upostavitve odnosov, ki ustrezna skupnim koristim, pripomogla k razvoju in utrditvi odnosov iskrenega prijateljstva med obema narodoma in da bo srečno potrdila razvoj njihovih gospodarskih odnosov. Izmenjavi pisem so prisostvovali vsi člani jugoslovenskega in sovjetskega poslaništva.

Kraljevi namestniki so v imenu Nj. Vel. kralja sprejeli ostavko prosvetnega ministra Bože Maksimovića. Z istim ukazom

je bil imenovan za novega prosvetnega ministra dr. Anton Korošec.

Svoje posle je prevzel novi minister zadnjega junija.

Japonski zunanji minister Arita je imel po radiu govor, v katerem je med drugim dejal: »Japonska vlada stremi za uvedbo novega političnega in socialnega reda na Daljnem vzhodu. Nekatero državo tega nočejo razumeti in še nadalje podpirajo vladavino maršala Čangkajška na Kitajskem.

Japonska je trdno odločena, onemogućiti vsako nadaljno delo v prilog maršala Čangkajška.

Japonska zastopa mnenje, da predstavljajo države Vzhodne Azije in Južno morje plemensko, zemljepisno, zgodovinsko in gospodarsko enoto. Zato je potrebno sodelovanje med vsemi državami Vzhodne Azije, a zapadne velesile ne smejo imeti nikakega vpliva na novo ureditev odnosov v Vzhodni Aziji.

Po Reuterjevi vesti je

zanimanje Zedinjenih držav, ki je bilo doslej usmerjeno na Balkan, odselej osredotočeno izključno na Daljni vzhod.

koder bo po splošnem pričakovanju prišlo v najkrajšem času do zelo važnih dogodkov. To sklepajo zlasti iz govora japonskega zunanjega ministra, ki je naglasil, da bo Japonska po lastnih načrtih nanovo uredila odnose Daljnega vzhoda in da odklanja pri tem vsako vmešavanje drugih držav. Po ameriških vesteh velja ta japonski opomin tako za Anglijo in Francijo kakor za Zedinjene države, Nemčijo in Italijo. Japonska, ki še zmerom ni ugnala Kitajcev, bi vsekakor rada napravila iz Kitajske svojo kolonijo, zaradi česar ji pač vmešavanje drugih držav ne more biti všeč.

NAVIHANKA

Nada izbere v trgovini blago za obleko. »Koliko stane meter?« vpraša pomočnika, o katerem je vedela, da je zaljubljen vanjo.

Pomočnik: »En sam poljub!«

Nada: »Potem mi odrežite tri metre! Plačala pa bo moja stara mati.«

ZAKONSKA IDILA

Mož: »Sosedovi so se spet pritožili, da pri nas zvečer preveč razgrajamo.«

Žena: Kaj jim nisi mogel reči, da kričim na psa?«

Mož: »Rekel sem jim tako, pa so mi odvrnili, da je več kakor čudno, kako moreš kričati na psa, da mu ne daš ključa...«

da ne le v zasebnih gospodinjstvih, temveč tudi v boljših hotelih.

Nadalje se je papir zelo uveljavil v oblačilni stroki. Letošno pomlad so ženske začele prvič nositi papirnate klobuke. Razen tega se izdelujejo papirnati ovratniki in srajce tako dobre kakovosti, da se komaj razlikujejo od platnenega perila. Prednost tega perila je, da ga ni treba prati. Umazano pe-

rilo kratkoma zavržeš. Papirnato perilo je baje tako poceni, da ga možje rajši kupujejo, kakor bi plačevali stroške za pranje navadnega perila. Na vsej črti je zmagal papir pri uporabi žepnih robcev. Zdravniki so začeli pravo križarsko vojno proti nezdravstvenim platnenim robcem in zdaj ljudje v Ameriki čedalje bolj uporabljajo papirnate robce, ki jih, ko so umazani, zavržejo.

V Rusiji skrbijo za mladino

»Napred« prinaša zanimiv članek o družinskem življenju v Rusiji, o katerem pravi:

Leta 1936. je bil izdan v Rusiji nov zakon o družinskem življenju. Od tega leta dalje je v Rusiji strogo prepovedana odprava plodu. Le socialni položaj žene in njeno zdravstveno stanje odločujeta pri splavu, ki pa ga sme izvršiti le poklicni zdravnik. Ločitev zakona se zdaj lahko doseže le s privolitvijo obeh zakoncev ali na v natančno določenih, zelo omejenih primerih. Obveznosti za vzdrževanje (alimentacije) so precej hude: tretjina dohodkov za enega otroka, polovica za dva, 60 odstotkov za tri otroke.

Izdatne nagrade materam, skrb za otroško zdravstvo in veliko število novih otroških zabavišč naj bi čim bolj podprli dviganje rojstev. Novi ruski rod ne sme biti telesno in ne npravno oslabljen.

× Maršal Graziani italijanski vrhovni poveljnik v Severni Afriki. Iz Rima javljajo, da je maršal Graziani, poveljnik vseh italijanskih vojnih sil v Severni Afriki, z letalom prispel v Libijo in prevzel svoje posle.

× Za celo trumo otrok je kupila v tramvaju le en vozni listek. V New Yorku je nedavno stopila v tramvaj postavna žena v spremstvu s trinajstimi otroki. Ko je k nji pristopil sprevodnik, je zahtevala samo en listek. Ko je sprevodnik odklonil prevoz cele trume otrok na en sam listek, mu je dama mirno pomolila pred nos listine in dokazala, da je mati vseh trinajstih otrok in da noben otrok še ne šteje šest let. Rodila je namreč trikrat trojčke in dvakrat dvojčke.

Vasiljev! Nesrečnik, tudi vas je usoda vrgla sem?«

»Ne razumem vas... Vi me poznate?« je vprašal Sergej začudeno.

»Da, poznam vas, tudi jaz sem Poljak! Tudi jaz sem se boril za Rusijo, ki sicer ni moja domovina, in napredoval kakor vi po bitki pri Plevni. Vidim vas še na čelu bataljona v strelnem ognju na nasipih, ki so jih branili Turki Osmana paše. Tam ste mi rešili življenje ne da bi bili sami to vedeli.«

»Jaz?«

»Da, polkovnik Vasiljev. Jaz sem bil tisti praporščak, ki je bil takrat s praporom v roki drvel naprej in ste ga vi potisnili nazaj, da ste ga obvarovali sovražne krogle. A tista krogla, ki je bila namenjena meni, je zadela vas! Krvaveč iz rane ste se zrušili na tla, medtem ko sem jaz ostal nepoškodovan.«

»Spominjam se... A kaj počnete tu kot Poljak? Ali ste tu paznik sužnjev, paznik naših rojakov?«

»Paznik sužnjev? Ne, ne. Prevzel sem to službo, ne zato, da bi mučil izgnance, temveč da bi jim blažil muke. Zapustil sem hišo in družino, prijetnosti življenja v Moskvi, samo da bi pomagal tem nesrečnikom, tem pogosto po nedolžnem obsojenim, kolikor je v moji moči. Da bi jim pomagal na tem strašnem potu skozi Sibirijo!«

Osupel ga je gledal polkovnik. »Pa se ne bojite, da bi vas pri tem človeškem delu ne zalotili?«

»Ne,« je odvrnil Poljak smehljaje se. »Vprašajte samo kozake, in slišali boste, da sem najstrožji in najnedostopnejši predstoj-

Druga petletka je pripomogla do večjega blagostanja na Ruskem, kar se izraža tudi v materinstvu. Država pa še zmerom potrebuje delovnih moči spričo svojega velikanskega bogastva in razsežnosti. Medtem ko so prej ljudje skušali biti s telesom in dušo v službi stranke in revolucije in so se odrekali zasebnemu življenju, se zdaj spet močno podpira družinsko življenje. Na spolna vprašanja gledajo danes v Rusiji vse resneje in treznejše kakor v prvem obdobju nove vladavine. Danes spoznavajo, da je vzgoja mladine prva in poglobljena naloga države.

Pozor na priložene položnice!

Nastopila bo druga polovica leta, zato naj zdaj poravnajo naročnino že za drugo polletje vsi, ki že poprej niso storili tega. Kdor se za prvo polletje ni plačal, mora tudi plačati, kar je še dolžan. Ne oblašajte, ker bo pozneje težavnejše plačati, ko se dolg nabere. Položnice imate doma. Kdor jo je izgubil ali pa se mu je polkvarila, naj piše na upravo »Domovine«, da mu pošlje drugo.

Brez denarnih sredstev ne more iznajti noben časopis. Brez denarja bi list ostal prazen papir in se ta se mora plačati, a koliko česa stane, da je list poln zabavnega in poučnega čtiva in opremljen z mnogimi lepimi slikami. Naročnina je malenkostna: 52 števk v letu za 36 dinarjev, za inozemstvo pa 48 dinarjev. Številka vas torej ne velja niti en dinar. Pa se dobi naročnik, ki pravi: Saj se ni konec leta, bom že plačal, in tako pozablja od meseca do meseca. Tako se približa konec leta in »Domovina« se ni plačana. Prosimo Vas, ne posnemajte teh, marveč vsakdo naj plača naročnino takoj. Stori bi le svojo dolžnost.

»Domovina« za naročnike,
naročniki za »Domovino«!

UPRAVA „DOMOVINE“

nik v Sibiriji! A koliko naših rojakov in koliko zaradi političnih prestopkov obsojenih se mi mora zahvaliti za svoje življenje in za...«

Okleval je. Sergej ga je razumel.

»... in za svoboro!« je zašepetal.

Polkovnik mu je ginjen dal roko, ki jo je kosaški hetman toplo stisnil.

»Vi ste plemeniti mož! Hvala vam za plemenito delo. Poljski rodoljubi res ne pozabijo svojih rojakov!«

»Kaj lahko storim za vas?« je šepetaje vprašal hetman.

»Zdaj prosim samo za toplejšo obleko zame in za mojega sotrpina tule, ki je tudi izgnan zavoljo političnih prestopkov. V svojih lahkah oblekah pač ne bova mogla prenašati mraza te dežele!«

»Obleko dobite. Žal pa, da vama morem ustreči le z jetniško obleko.«

»Vem, hetman, da nama ne morete prihraniti verige dosmrtno obsojenih!«

Hetman je prikimal. »To bi guverner takoj izvedel! Tukaj je nešteto vohunov. Za vašo in mojo varnost je potrebno, da pretrpita strahote žive verige. Toda v Irkutsku ali v kakem drugem kraju vama lahko v marsičem pomagam, kakor sem pomagal že drugim!«

»Še enkrat hvala!« je dejal polkovnik ginjeno.

V tistem trenutku je nastalo zunaj glasno kričanje, od daleč pa so zaslišali žvenket verig, ropot koles in rezgetanje konj.

»Tukaj so!« je rekel hetman.

Odpri je vrata in strogo zaklical:

»Astov!«

Iz Prekmurja

Iskali so truplo, a našli tihotapsko blago. Decembra preteklega leta se je vrnila iz Francije 21letna Marija k staršem v Črensovcih. Bila je v drugem stanju, ona pa je to odločno tajila. Nedavno pa so jo morali odpeljati v bolnišnico v Murski Soboti, kjer je zdravnik ugotovil, da je bila dan poprej rodila. Marija je nekaj časa tajila, naposled pa je priznala, da je otroka zakopala v gnojišče. Bolnišnica je o tem takoj obvestila orožništvo v Črensovcih, ki je preiskalo gnojišče in vso shrambo, a trupelca ni našlo. Pač pa je pri preiskavi odkrilo obilen plen tihotapskega blaga. Našli so 684 vžigalnikov, 16.172 kremenčkov za vžigalnice, 80 zavojev igralnih kart in 7.25 kg saharina. Sumi se, da je blago last nekega Marijinega sorodnika, katerega že dalje časa sumijo, da se bavi s tihotapstvom. Trupelce otroka so našli orožniki pozneje, in sicer v pšenici na polju.

Oglašujte v »Domovini«!

Ko je prispel Astov, mož z ofiškimi brki, čigar opravilo je bilo, skrbeti za nastanjenje jetnikov, in salutiral, je zapovedal hetman s trdim glasom:

»Izroči ta dva jetnika starosti! Sta posebno nevarna politična zločinci. Stražite ju dobro! Dajte jima tople obleke iz kaftana dosmrtno obsojenih. Jutri zjutraj dobite verigo na nogo. Idi, toda pazi se, da ju ne boš tepel ali dal tepsti, kajti to prepoveduje sam car!«

Hetman je še izmenjal pogled s polkovnikom in se vrnil na svoj prostor ob peči, kozak pa je oba obsojenca odvedel.

10. poglavje

ZIVA VERIGA

Živa veriga! Tako so se lahko označevale neskončne jetniške karavane, ki jih je moskovska vlada poslala vsako leto v Sibirijo. Mnogo izmed teh je pomrlo na ledenih stepah.

Počasi je stopala veriga med padanjem snega v naseleje.

Bilo je pet sto mož, po večini navadni zločinci, tātovi, morilci, požigalci, delno dosmrtno obsojeni, in pa politični jetniki, nihilisti ali udeleženci zadne poljske vstaje. Spremljale so jih štiri kompanije kozakov in nekaj policijskih čet. Eni kakor drugi spremljevalci niso poznali usmiljenja, bili so zmerom pripravljeni vsak poskus upora takoj zatreti z orožjem ali s knutami. Knute — biča s svinčnimi krogli na koncu so se vsi zelo bali.

(Dalje prihodnjič)

Ženski vestnik

Vitkost se da ohraniti

Katera ženska si ne želi, da bi ostala zmerom vitka! Ne samo zato, ker je vitka črta v modi, temveč tudi zavoljo tega, ker je vitek človek gibčnejši in pa odpornejši proti boleznim. Toda z vitkostjo je včasih tudi križ. Ne smeš si vitkost nasilno priboriti, če hočeš ostati zdrava.

Prvi pogoj za vitkost je seveda pravilna hrana. Premočne ženske se morajo rade ali nerade odločiti za to, da ne bodo jedle preveč in ne preizdatnih jedi. K le-tem spada taka hrana, ki imajo mnogo sladkorja, masti in drugih redilnih snovi. Priporočljive pa so jedi z mnogo vode, kakor solata, presno sočivje, sadje, mleko, jajca in meso. Tudi krompir lahko uživaš: glavno je le, da ga ne poješ več ko četrt kilograma na dan. V njem je namreč vode le 40 odstotkov.

Ljudje, ki se radi redijo, naj ne pojedjo več ko 10 dekagramov kruha na dan. Zlasti naj se ogibljejo sladkorja, jedi iz moke in posušenega sočivja.

Enako pa si je treba zapomniti: stradati ne smeš, ker si lahko nakoplješ hudo bolezen. Poleg manj redilne hrane je važno tudi telesno gibanje, kar pač velja za ženske, ki so zaposljene v pisarnah ali imajo drugo takšno opravilo, pri katerem se ne gibljejo mnogo, na primer šivilje. Podeželankam gibanja seveda ni treba priporočati.

Za kuhinjo

Jagode se zelo hitro kvarijo, zato jih je treba naglo uporabiti. Če jih kupite na trgu, jih morate dobro pogledati, ali so res sveže. Biti ne smejo zmečkane. Operite jih v moč-

nem curku vode, potem jih ocedite in osušite, da so čiste, ko jih postavite na mizo. — Če imate revmo, je zelo priporočljivo, da vsak dan, dokler trajajo, použijete četrt kilograma jagod, ki pa morajo biti zrele. Sladkorja jim ne dodajate. Tudi jagodove korenine in listi so zelo koristni. Čaj iz jagodovega listja in koreninic zelo zmanjšuje lenost prebavit.

Vinska omaka. Deni v kozico dve žlici masti in žlico sladkorja. Ko zarumeni, dodaj tri žlice moke (lahko tudi dve žlici moke in eno žlico drobtin). Nato mešaj, da lepo zarumeni, zatem pa zalij z majhno količino vina in z vodo. Prideni malo limonove lupine, nekaj klinčkov in cimta ter osoli. Če je treba, dodaj še malo sladkorja. Zdaj naj še nekaj časa vre, nato pa omako precedi v posodo in nesi na mizo.

Ajdovi žganci zmešani s kašo so prav dobra jed. Deni v dva litra vrele slane vode četrt litra v vroči vodi oprane kaše in pusti vreti deset minut. Nato dodaj tri četrtinke litra ajdove moke in naj vse skupaj vse še 12 minut vre. Zdaj odlij nekaj vode in zmešaj, da se moka več ne vidi. Vlij nekaj vroče masti na žgance, pokrij lonec in ga pusti nekaj minut stati. Nato nadrobi žgance z vilicami v skledo in zabeli z vročimi ocvirki.

Piščanci v obari se napravijo na več načinov. En način je tale: Lepo očiščenega piščanca razreži na šest kosov, povaljaj vsak kos posebej v moki, deni kos poleg kosa v kozico, pokropi s raztopljenim sirovim maslom, stresi kozico, da steče maslo na dno, pokrij in praži. Ko se meso že nekoliko speni, ga obrni in potem zalij z juho, da se lepo skuha. Ko se kuha, dodaj majarona, premečkane s soljo, malo limonove lupine in še nekaj soli, kolikor je pač potrebno. Ko je meso dovolj mehko, deni jed v skledo in jo okisaj z malo limonovega soka.

Če se hočeš umakniti ženskam

Zgodba iz letoviškega življenja

V neki gorenjski vasi je letoval mlad slikar. Rado Bregar se je pisal. Zmerom je hodil okoli, pa risal in barval. Še pastirja Martina, ki je pazil na krave gostilničarja Brusa, pri katerem je slikar bival, je naslikal. Čisto pri miru je moral stati mladi pastir Martin, ko ga je Bregar dajal na papir.

»No, zdaj pa sva gotova,« je rekel slikar Bregar, ko je končal sliko. »Ali ti je všeč?« mu je sliko pomolil pod nos.

Pastir Martin, ki je štel šele dobrih sedemnajst let, je vzel sliko v roke in prikimal. Sicer pa je bil pastirček res zal, zdrav fantič s temnimi lasmi in živahnimi modrimi očmi.

Šla sta s travnika, kjer se je slika rodila, Martin je moral v hlev, slikar pa je ponesel slikarsko kramo v svojo sobico.

Na pragu ga je ustavil gostilničar Brus, dobrodušen debelin, kakršni so po navadi naši podeželski gostilničarji, ter mu pokazal na pot, ki je držala k njegovi gostilni.

»Vidite, tamle prihajajo Tomažinovci iz Ljubljane. Vsako leto so moji gostje. Od danes naprej bodo vaši sosedje gori v prvem nadstropju.«

Bregarja je ob tej vesti minila dobra volja. Hotel je letovati v samotni, a zdaj ne bo imel miru. Niti pogledal ni po došlecih, temveč je zlezal na hlev in se zleknil v duhteče seno. Kmalu je sladko zaspal.

Ko je tako ležal morda pol ure, je zaslišal spodaj v hlevu govoriti dva glasova. En glas je bil Martinov, a drugi je bil ženski. Bil je nežen, srebrno čist glas. »Glas je lep,« je pomislil Bregar, »gotovo tudi žensko bitje ne bo napačno.« Martin in mlada ženska sta govorila o kravah, zelo učeno seveda. Bregar je postal radoveden in je pogledal skozi odprino dol v hlev.

Res, poleg živali je stala očarljivo lepa mladenka, zraven nje pa Martin, ki se mu je videlo, da je bil v silni zadregi.

»Kako ti je že ime?« je vprašala mladenka pastirja.

»Martin,« je rekel in zardel do ušes.

»Prav imenitno ime,« je menilo dekle, »a koliko let šteješ?«

»Sedemnajst,« je odvrnil.

»Čeden fantič pa si, čeden,« je zdajci dejalo dekle.

Slikarja v senu je spreletela nejevolja in tiho je zagodrnjal o nekaki mestni goski, ki se šali iz nepokvarjenih podeželskih fantov.

»Veš,« je nadaljevala mladenka. »Naši mestni gospodje niso vredni, da bi jih pogledala. Polizani hodijo okrog in prazne zlikane besede mlatijo. Tebi, Martin, pa bi še poljubček dala, da veš. Ali ga hočeš?«

Martin je znova zardel ko puran in v zadregi kravo tako nerodno potegnil za rep, da je žalostno zamukala.

»No, stopi sem, Martin, in zamiži!«

Martin je izgubil vso voljo in storil vse, kar mu je zapovedala. V prihodnem trenutku pa je že dobil zмок na lica. Takoj nato je dekle bliskovito izginilo iz hleva.

Bregar je kmalu šel s hleva in stopil na vrt. Tam je že zagledal nove goste sedeče za mizo. Bila sta starejši gospod in starejša dama, očitno roditelja mlade dame iz hleva, ki je tudi že sedela za mizo, nedolžna ko jagnje. Prav nič se ji ni videlo, da je bila nekaj trenutkov pred tem doživela majhno pustolovščino.

»Kako se zna pretvarjati,« si je mislil Bregar, »le počakaj me, ti jo bom že zagodel.«

Z vljudnim pozdravom je stopil k tujcem, se jim predstavil in prisedel, ko so ga prijazno povabili, naj se jim pridruži.

Ni minila dobra minuta, ko je bil s Tomažinovimi v najprijetnejšem pogovoru. Z velikim zadovoljstvom je ugotovil, da ga mlada gospodična Nada prav rada posluša. Toda dogodka v hlevu ni mogel pozabiti. To ji mora vrniti.

»Ne morete si misliti,« je govoril, »kako čudovito deluje planinska природа na člove-

ka. Na deželi kar izginejo stanovske razlike. Občevanje med meščani in podeželani obeh spolov postane čisto neprisljano. Naj vam za zgled povem prav mično zgodbico, ki sem jo doživel nedavno.«

Zdaj je začel Bregar pripovedovati, kar je bil vedel, ko je počival v senu. Prav podrobno je vse opisal. Samo imena pastirja, mlade dame in gostilne so bila druga.

Mlada gospodična Nada je seveda takoj zaslutila, kam je Bregar menil. Nemirna je postala in je tedaj, ko je slikar natančno opisoval prizor s poljubom, naglo vstala.

»Kam hočeš?« je vzkliknil njen oče. »Kam hočeš zdaj, ko postaja gospodova zgodba še posebno zanimiva?«

Nada v zadregi ni vedela, kaj bi odgovorila. Slikar jo je ošinil s škodoželjnim pogledom, a ko jo je videl vso skesano, si je mislil: »Dovolj ima!«

Nekaj časa so še sedeli za mizo, potem pa so šli skupaj na sprehod v okoliški gozd. Slikar in Nada sta po naključju ostala precej daleč za Nadinimi starši.

»Prav za prav bi morala biti jezna na vas,« je rekla deklica. »Grdo je bilo od vas, da ste me spravili v tako zadrego.«

Bregar je začel hliniti globoko obžalovanje. Dekle mu je postalo všeč. Mlada je še bila in polna življenja. Prav nič mestne pokvarjenosti kljub poljubu v hlevu ni bilo videti v njej.

»Res nisem prav storil,« je rekel, »a kako naj to popravim?«

»Popraviti ni več mogoče.«

»Morda pa le.«

»Kako mislite to napraviti?« je bilo dekle radovedno.

»To vam bom povedal čez nekaj dni,« je menil Bregar, »a pogoj je, da daste tudi meni takšen poljub.«

Mladenka ga je pogledala s tistim na pol otroškim, na pol zapeljivim ženskim pogledom in Bregar je videl, da mu lepo mlado žensko bitje ni nenaklonjeno.

»No, ali je prav?« jo je lahko prijel za zardela lica in ji dal poljub prav na usta. Niti na misel ji ni prišlo, da bi mu jih umaknila, ko je še in še poljubljal ko češnje rdeče ustnice.

Tako se je začelo in nadaljevalo, dokler naposled nista obadva ugotovila, da je nju na ljubezen večna in da zdaj drug brez drugega ne bosta mogla živeti.

Minila sta že dva tedna, ko se je Nada spet spomnila njegove obljube, da ji bo dal zadoščenje za svojo nerodnost. No, Nada na to zadoščenje v resnici ni več mislila, a radovedna je le bila, kako je mislil njen Bregar to storiti.

»Jutri,« je rekel Bregar, »jutri dobiš zadoščenje. Upam, da bova oba zadovoljna.«

Ko so drugega opoldneva kakor navadno vsi štirje sedeli pri kosilu na vrtu, je zdajci rekel slikar: »Ali veste, kako se je tista vesela zgodbica s poljubom v hlevu končala?«

Stari Tomažin je bil radoveden. Prav tako Tomažinka. Nada pa je Bregarja pogledala z začudenimi očmi. Ni si mogla predstavljati, kaj bo zdaj povedal njen Rado. Molčala je in samo napeto čakala.

No, slikar Bregar pa je do vseh podrobnosti natanko opisal svojo ljubezensko zgodbo z Nado. Ni pozabil povedati niti to, da sta si obljubila večno zvestobo in da se hočeta vzeti, dasi je sicer slikar prišel letovat na deželo edino le z namenom, da ne bi videl žive meščanske duše, posebno ne ženske. Razume se, da tudi tokrat v svoji zgodbi ni navedel pravih imen.

»Dcbro je to,« je rekel stari Tomažin.

»Gospod Tomažin, ali morda lahko uganete glavne osebe te veseloigre?«

»Ha, ha,« se je zakrohotal stari mož. »Že vaša prva zgodbica mi ni bila uganka. Pa nikar ne mislite, da je bil tisti poljub kaj hudega. Poznam svojo Nado. No, kratko malo, jaz sem zadovoljen z vami.«

In tako se je zgodilo, da je slikarja Rada Bregarja, ki je šel letovat na Gorenjsko, da bi slikal in da bi ga ne motile ženske, prav zdaj dokončno zmotila ženska. Pa mu ni bilo žal — zakaj pač!

Dušan Metelan

Kako daleč se čuje grmenje topov

Spominjamo se še, kako je med bivšo svetovno vojno včasih proti večeru grmelno na soškem bojišču. Nekateri so po tem, kako se je slišalo grmenje topov s soškega bojišča, celo napovedovali vrnene. Grmenje se je slišalo namreč takrat, kadar je pihal zahodnik, dosti močneje.

Od vetra je torej odvisno, kako daleč se slišijo topovi. Če vleče veter od nasprotni strani, se zvok izgublja, slabo pa se sliši tudi tedaj, kadar je brez vetra.

Ugotovljeno je tudi, da se zvok zelo daleč sliši nad morjem. Dognali so na primer pri Gibraltarju, da se človeški glas nad morjem sliši v daljavo šestnajstih kilometrov. Prav tako pravijo raziskovalci severnega tečaja, da so mogli v ledenih pustinja priklicati drug drugega na neprimerno večje razdalje,

kakor pa bi bilo to mogoče drugod na zemlji. Nadaljna ugotovitev je ta, da se zvok sliši mnogo jasneje ponoči kakor podnevi.

Kako daleč je v najboljšem primeru mogoče slišati grmenje topov? Neki znanstveniki so dognali, da celo na več sto kilometrov. Seveda je odvisno tudi od tega, s kakšnim topom kdo strelja. Grmenje topov iz obleganega francoskega mesta Sedana se je v zdajšnji vojni prav dobro slišalo na luksemburško ozemlje, to je več kakor sto kilometrov daleč. Višek na tem področju udejevanja pa je brez dvoma dosegel sloviti ognjenik Krakatau ob Sundskem prelivu v Malajskem otočju. Pravijo, da se je ob silovitem izbljuvu leta 1883. grmenje tega naravnega topa slišalo celih 3400 km daleč.

Ze skoro 900 let ni stopil sovražnik na angleška tla

Anglija se lahko postavlja s tem, da nanjo že 874 let ni stopila sovražna noga. Lega otokov v Atlantskem morju je pripomogla, da so vse vojne proti Angliji končale na obalah Evrope. Zadnjih 1000 let se je enkrat primerilo, da se je sovražnik izkrcal na angleški obali. Bilo je to l. 1066, za vlade kralja Herolda, ko je nastopal neustrašni normanski knez Viljem. Vlada je v severnem delu Francije (zdajšnji Normandiji). Knez Viljem je že dolgo hrepenel po zemlji onstran Rokavskega preliva. Zato se je omenjenega leta odločil, da Anglijo napade z morja. Zbral je okrog sebe plemiške vojskovodje in močno vojsko ter zgradil veliko število galej. Nekega vetrovnega jesenskega dne je v ravnem jutru krenilo vse ladjeve z vojsko proti Angliji.

Ladje so kmalu pustile za seboj pristanišče Boulogne in se začele izkrcavati v zalivih na vzhodni obali Anglije. Izkrcavanje je šlo naglo od rok. Angleži niso niti opazili, kaj se je dogajalo na njihovi obali. Obale so bile obdane od visokih skal in v njih zavetju je stopala Viljemova vojska z ladij na suho. Nikjer ni bilo žive duše. Prva obljudena vas je stala takrat 90 milj proč od morja.

Normanski vojaki so krenili z velikim navdušenjem proti Londonu. Tedaj pa je bil kralj Herold obveščen o sovražnikovem vpadu. Hitro je zbral vojaštvo. Viljem je nalezl na močno angleško vojsko. Videvši, da ima opravka s premočnim sovražnikom, se

je Viljem poslužil tako zvanega načina klešč, in tako se mu je posrečilo premagati Angleže. V strašnem klanju so angleški vojaki padli do zadnjega moža.

Normani so nato še enkrat ponovili svojo zvižajo in tudi drugič zmagali. Knez Viljem je opazil, kako se je kralj Herold na bližnji višini pogajal s svojimi vojskovodjami. Ukazal je svojim vojakom, ki so bili izvrstni strelci, naj nametijo sulice na kralja in spremstvo. Neka sulica je zadela kralja v desno oko, minuto zatem pa druga v srce. Junaški angleški kralj je obležal mrtev na bojišču.

Po tej žalostni je zavladal med angleškimi vojaki poplah. V največjem neredu se je vojska umaknila proti Londonu. Po dveh dneh obleganja so Normani London zavzeli, z njim pa še velik del države. Koristi od te zmage pa niso imeli. V bojih je namreč padlo blizu 70 odstotkov normanskih vojakov, oni pa, ki so ostali živi, se niso vrnili v Francijo, temveč so ostali na novih tleh ter se jezikovno in krvno zmešali z Anglosaksi.

Po normanskem vdoru 847 let ni stopila sovražna noga na tla Anglije. Zdaj so se borili potomci Normanov ramo ob ramo z Angleži tostran Rokavskega preliva. Velika Britanija je pred največjo preizkušnjo v svoji zgodovini. Bližnja bodočnost bo pokazala, ali je mogoče v današnjih časih vdreti na angleška tla.

Padalci-gasilci gozdnih požarov v Rusiji

Mnogo dobrih reči bi bilo na svetu mogoče napraviti z denarjem, ki ga požre vojna. Če bi človek porabil ves ta denar v gospodarski blagor, bi lahko imeli vsi ljudje na zemlji raj. Med najmoderneje iznajdbe spada vojskovanje s pomočjo padal in padalcev. Ta iznajdba pa ne služi samo vojni, temveč tudi boju z naravnimi nesrečami, kakor so na primer požari.

V gozdovih po višinah severnega ruskega pristanišča Arhangelska so nedavno nastali silni požari. Gasilci in drugi ljudje so se na vse načine prizadevali, kako bi ta velikanški požar zadušili, pa je dolgo časa ostal ves trud zaman. Niti to se jim ni posrečilo, da bi požar omejili. Vse je kazalo, da bi ogenj uničil do kraja širne gozdove in s tem pri-

zadejal velikansko škodo. V Arhangelsku so oblastva naposled odredila, da morajo nastopiti tisti gasilci, ki so bili izurjeni kot padalci. No, in ti padalci so res tudi nastopili in se iz letal spustili blizu krajev, do kamor se je požar razširil. Prej namreč do tja niso mogli zaradi tega, ker so gozdovi v teh krajih neprehodni. Pravijo, da se jim je potem, ko so pristali s padali na tleh, v kratkem času posrečilo s pomočjo neke posebne raztopine, ki so jo brizgali na ogenj, požar pogasiti.

V Rusiji so po tem uspelem poskusu ustanovili povsod, kjer so v bližini neprehodni gozdovi, gasilna društva, pri katerih morajo vsi člani znati tudi skakati s padali iz letal.

X **Gverner italijanske kolonije Libije maršal Balbo padel v borbi z angleškimi letali.** Te dni se je v borbi z angleškimi letali pri Tobruku v italijanski koloniji Libiji v Afriki vnelo letalo, ki ga je vodil guverner Libije letalski maršal Italo Balbo, in treščilo na zemljo. Maršal Balbo in vsi člani posadke so se ubili. Italo Balbo je štel 44 let. Bil je eden izmed najbolj upoštevanih voditeljev fašistične revolucije iz fašistovskega pohoda na Rim. Ko končani fašistični revoluciji je bil državni podtajnik, pozneje pa minister in maršal za letalstvo. Mussolini je odredil, da so se v znak narodne žalosti izobesile na vseh javnih poslopih zastave na pol droga. United Press poroča iz Rima, da je izzvala smrt maršala Balba po vsej Italiji veliko žalovanje. Balbo je bil eden izmed najbolj priljubljenih ljudi v Italiji, zlasti odkar je s 24 bombniki preletel morje.

X **Vojaški pozdrav je v Rusiji spet uveden.** Uradno glasilo sovjetske vojske objavlja naredbo, da je v rdeči vojski spet uveden običajni vojaški pozdrav, in to v službi in izven nje.

X **Ko je padel Pariz, je izgubila Francija vse virove za nadaljevanje vojne.** Ko so med pravkar končano vojno Nemci zavzeli Pariz, so poznavalci Francije vedeli, da se bo morala Francija vdati. S svojo prestolnico je Francija izgubila najvažnejše tvornice letalskih motorjev in njihovih delov. Prav tako je v Parizu nad polovico tvornic, v katerih so izdelovali motorna vozila in podobne reči. Tu je tudi nad polovico tvornic za razne stroje. V bivši francoski prestolnici so imela svoje glavno središče kemična podjetja in tvornice orožja in municije. Z vkorakanjem nemških čet v Pariz je Francija izgubila velik vir, iz katerega je črpala toliko vojnihi potrebščin, da je morala odložiti orožje.

X **Na ozemlju, zasedenem od Nemcev, so možni ljudje oddati vse orožje.** Vrhovno poveljstvo nemške vojske je izdalo te dni na poveljstvo v Belgiji, v Luksemburgu in na zasedenem ozemlju Francije razglas, po katerem je bilo treba v 24 urah izročiti vse orožje, municijo, vojaški material in radijske oddajne postaje. Za primer prekršitve te odredbe je bila določena smrtna kazen.

X **Zedinjene države kunečije angleške otroke v Sredni Ameriki.** Listi poročajo, da so se začele Zedinjene države pogajati z Anglijo za odkup več otokov, ki jih ima Anglija v Sredni Ameriki.

X **Bombaž pridelujejo v Turčiji, Bolgariji, Rumuniji, Grčiji in Jugoslaviji.** Pohod bombaža v Evropo se je začel predvsem iz Male Azije proti balkanskim deželam. Turčija je lani pridelala že 60.000 ton bombaža in Bolgarija je lani bombaž namenila 48.000 ha. Letos na je povečala Bolgarska to površino na 72.000 ha, s čimer bo lahko krila 75 odstotkov svoje potrebe. Zelo uspešni poskusi z bombažnimi nasadi se vršijo tudi v Jugoslaviji, Rumuniji in Grčiji. Poleg balkanskih dežel nameravata še Španija in Madžarska pridelovati bombaž. Ni izključeno, da bi mogle vse te dežele v dolednem času postati dobaviteljice te važne sirovine drugim državam.

X **Usoda padalca je negotova.** Govorice, da s padali spuščajo tanke in topove, so pač v glavnem le bujna domišljija. Pristanek za vojnega padalca je precej nevaren poskus, ker je padalec brez zveze in navezan le sam nase. Če ga ujamejo, je skoro več kakor gotovo, da ga brez posebnih pomislekov ustrelijo. Padalci so seveda dobro oboroženi. Nemški padalci v Belgiji so imeli s seboj majhne strojnice, s katerimi so streljali lahko iz vsakega položaja. Za neko uspešno borbo pa je padalcev premalo. Pretežno se tudi ne znajdejo takoj, zato jih po večini postrelijo, preden sploh v redu nastopijo.

X **Star človek postane spet otročji.** Neka Newyorčanka je doživela svojevrsten dogodek. S svojim 85letnim očetom je kupovala v veliki trgovini razne reči. Ko je hotela zapustiti trgovino, ni bilo njenega očeta nikjer. Vse so preiskali in so ga našli naposled v skladišču otroških igrač. Stari mož je sedel med igračami in se z njimi zadovoljno igral ko majhen otrok.

RADIO

Ljubljana

od 7. do 14. julija.

Nedelja, 7. julija: 8: Jutrnji pozdrav. — 8.15: Koncert: rog bo igral Veledinović Stevo, pri klavirju prof. Marijan Lipovšek. — 9: Napovedi, poročila. — 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz franciškanske cerkve: Foerster: Slovenska maša v čast sv. Cecilije. — 9.45: Verski govor. — 10: Le brez skrbi (plošče). 10.15: Slovenske narodne peje Ahačič s spremljevanjem Gorenjskega tria. 11: Nedeljski koncert radijskega orkestra. — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. 13.02: Pevski zbor »Sava« z Jesenic. — 14: Vesele orkestralne točke (plošče). — 16.30: O naraščanju ZFO. — 17: Kmetijska ura: Gospodarska navodila in tržna poročila. — 17.30: Veselo popoldne: Trio (kitara, havajska kitara, harmonika) in samospevi (Drago Žagar, pri klavirju prof. Likovšek). — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Trgovska šola beograjske trgovske mladine (Staniša Korunović iz Beograda). — 19.40: Objave. — 20: Poskočni napevi (plošče). — 20.30: Pevski in orkestralni koncert slovanske glasbe (Andrej Jarc in radijski orkester). 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Mandoline in balalaške (plošče).

Ponedeljek, 8. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Kjer je pesem, je veselje (plošče). — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. — 13.02: Radijski orkester. — 14: Poročila. — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: »Spasovdan« v našem narodu (Jelica Belović iz Beograda). — 19.40: Objave. — 20: Izseljenški kotiček. — 20.10: Ljudsko zdravje (dr. Ivo Pirc). — 20.30: Večer Društva ljubljanskih konservatoristov. — 21.15: Duet orglic in harmonike (Petan in Stanko). — 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Radijski orkester.

Torek, 9. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Vaški umetniki (plošče). — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. — 13.02: Radijski orkester. — 14: Poročila. — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Luis Leger, slovanofil preteklega stoletja II. del (dr. Tomislav Jagić iz Zagreba). — 19.40: Objave. — 20: Gospodarski pregled (Drago Potočnik). — 20.10: Zakoni in taine človeške duše (prof. Etbin Bojc). — 20.30: Pevski koncert (Tea Laboševa, pri klavirju prof. Lipovšek). Vmes koncert operne glasbe (radijski orkester). — 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Za ples (plošče).

Sreda, 10. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Slovanski skladatelji (plošče). — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. — 13.02: Radijski pihalni kvintet. — 14: Poročila. — 18.30: Mladinska ura: Obazuj in poskušaj (prof. Miroslav Adlešič). 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Predavanje inspekcije narodne obrambe. — 19.40: Objave. — 20.10: Zavarovanje samostojnih stanov (Rudolf Smersu). 20.30: Pevski koncert (Friderik Lupša, pri klavirju prof. Likovšek). — 21.15: Koncert tria Dahlke. — 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Lahka orkestralna glasba (plošče).

Četrtek, 11. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Pisano polje (plošče). — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. — 13.02: Radijski orkester. — 14: Poročila. — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Predavanje ministrstva za telesno vzgojo. — 19.40: Objave. — 20: Deset minut zabave. — 20.10: Slovenščina za Slovence (dr. Rudolf Kolarič). — 20.30: Domače pesmi peje Akademski pevski koncert. 21.15: Reproduciran koncert simfonične glasbe. — 22: Napovedi, poročila. 22.15: Radijski orkester.

NAJLEPŠE ČTIVO!

Ravljén: Zgodbe brez groze
Klabund: Pjotr-Rasputin
Ravljén: Črna vojna
Thompson: Sivko
Majerjeva: Rudarska balada

Broštrana knjiga: din 10.—
Vezana knjiga: din 15.—

ZALOŽBA „CESTA“ LJUBLJANA

KNAFLJEVA ULICA 5

Petek, 12. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Naši zbori (plošče). — 12.30: Poročila, objave. — 13.02: Rad. orkester. 14: Poročila. 14.10: Tedenski pregled Tujskoprometne zveze. — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Zagrebški proračun pred 400 leti (Srdja Djokić iz Zagreba). — 19.40: Objave. — 20: Navodila planincem. — 20.10: Ali se more žena uveljavljati v vsaki obrti (Grudnova). — 20.30: Violinski koncert: docent Karlo Rupel (pri klavirju prof. M Lipovšek. 21.15: V sodobnem ritmu (plošče). — 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Radijski orkester.

Sobota, 13. julija: 7: Jutrnji pozdrav. — 7.05: Napovedi, poročila. — 7.15: Pisan venček veselih zvokov (plošče). — 12: Plošča za ploščo. — 12.30: Poročila, objave. — 13: Napovedi. — 13.02: Plošča za ploščo. — 14: Poročila. — 17: Otroška ura: Pavlihove avijače. Lutkovna igrice v treh slikah. Nastopajo: Pavliha, graščak, grajski lovec. — 17.30: Med igračami (plošče). — 17.50: Pregled sporeda. — 18: Radijski orkester. — 18.40: Masa in poedinec (dr. Emil Hrovat). — 19: Napovedi, poročila. — 19.20: Nacionalna ura: Likovna umetnost in narodna zavest (prof. Stane Kregar iz Ljubljane). 19.40: Objave. — 20: Zunanjepolitični pregled (dr. Alojzij Kuhar). — 20.30: Grogga Kozol. Pisan večer. Napisal Fran Milčinski. Izvajali bodo člani radijske igralske družine. — 22: Napovedi, poročila. — 22.15: Radijski orkester.

Vsem ljubiteljem petja in naših lepih narodnih pesmi priporočamo našo novo

žepno pesmarico slovenskih narodnih pesmi

katero dobite za malenkosten znesek
16 din vezano v platno in
24 din vezano v usnje z zlato obrezo.
Po pošti 1.50 din več.

ZALOŽBA HRAM
Ljubljana, Florjanska 14.

NEVARNA GROŽNJA

Prvi gospod (v tramvaju): »To je nesramno. Že drugič ste mi stopili na nogo. Pritisnite svoje kopito drugam, da bom lahko stal.«
Drugi gospod: »Le lepo pomirite se. Če pritisnem svoje kopito drugam, ne boste mogli sedeti...«

MALO POSESTVO .

lahko tudi hišo z vrtom, vzamem v najem. Ponudbe z opisom na naslov: Kobač, Lukovica 9, p. Brezovica pri Ljubljani.

ZANESLJIVO ŽENSKO,

starejšo, sprejemem k 4 mesece staremu otroku in za lahka domača dela. Najrajši z dežele. Služba stalna. Bolha, Ljubljana, Strelška ulica 10.

NOV REDILNI PRAŠEK

»REDIN« za prašiče. — Vsak kmetovalec si lahko hitro in z majhnimi stroški zredi svoje prašiče. Zadostuje že 1 zavitek za 1 prašiča ter stane 1 zav.

6 din, po pošti 18 din, 3 zav. po pošti 30 din, 4 zav. po pošti 36 din. Mnogo zahvalnih pisem. Prodaja drogerija KANC, Ljubljana, Židovska ul.

MOŠTOVA ESENCA „MOSTIN“

Z našo umetno esenco Mostin si lahko vsakdo z najhujšimi stroški pripravi izborno, obstojno in zdravo domačo pijačo. Cena 1 stekl. za 150 litrov din 20.—, po pošti din 40.—, 2 steklenici po pošti din 65.—, 3 steklenice: po pošti din 85.—.

Pazite, pravi »Redin« in »Mostin« se dobi samo z gornjo sliko in ga prodaja za kranjski del Slovenije drogerija KANC, Ljubljana, Židovska ul. 1 a. Za štajerski del Slovenije in Prekmurje pa samo drogerija KANC, Maribor, Gosposka ulica 34.

NOVOST!

SAMO
DIN 49.50

Št. 62.300 Anker-ura pravi švicarski stroj. Dobra kvaliteta, leg. kromiran okrot s pisмено garancijo.

Din 49.50

Štev. 62.301 ista svetiljenimi kazalci in številčnico

(Radium)

Din 59.50

Zahtevajte cenik, vam ga pošlje brezplačno in poštne preste

H. Suttner

Ljubljana 6
Lastna protokollirana tovarna ur v Švic.